



**Toto je prvá časť príbehu.
Prečítajte si ho a potom... Vytvorte ho!**

Nakresli mi ovcu

Letec Antoine de Saint-Exupéry rozpráva, ako dlho žil sám, bez nikoho, s kým by mohol skutočne zdieľať svoje myšlienky, až kým jedného dňa jeho lietadlo neporuchalo uprostred Saharskej púšte, ďaleko od akejkoľvek civilizácie, s vodou, ktorá stačila sotva na osem dní. Zaspal na piesku a cítil sa izolovanejší ako strokotanec na mori. Ale za úsvitu ho prebudil jemný hlas. Nie je to halucinácia: pred ním stojí malý chlapec s vážnym výrazom a zdvorilo ho požiada: „Prosím... nakresli mi ovcu.“

Ohromený rozprávač sa snaží pochopiť tento podivný jav. Dieťa nevyzerá stratené, vystrašené ani smädné. Jednoducho opakuje svoju prosbu s pokojnou vážnosťou. Hoci je muž trochu podráždený, pokúša sa nakresliť ovcu, ale každý náčrt je odmietnutý: jeden je chorý, druhý je baran, ďalší je príliš starý. Ponáhľajúc sa späť k opravám motora, rozprávač nakreslí krabicu a povie, že ovca je vnútri. K jeho prekvapeniu je chlapec nadšený. Vidí to, čo dospelý nevidí: dokonalú ovcu, spiacu vo vnútri krabice.

Tak v tomto tichom kúte púšte rozprávač stretáva Malého princa, bytosť z iného sveta, plnú tajomstiev, ktorá vidí svet očami, ktoré dospelí už dávno zabudli.



Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

*Poznámka môže byť:
pojmová mapa
tabuľka
kresba atď.*